Opłacono gotówką.

Nr. 36. **1936.**

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 5 września 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3, 5, 8, 10 i 12 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o izbach skarbowych, odnosi się to również do Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, a ilekroć jest mowa o dyrektorze izby skarbowej — do Naczelnika tego Wydziału.

§ 2. (1) Za „posiadłość gruntową“, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się ogólny obszar gruntów, należący do jednego posiadacza, położony w tej samej miejscowości.

(2) Za „posiadacza“, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się:

1) osobę, która posiada formalny tytuł własności, lub też nie posiadając formalnego tytułu, korzysta z gruntu w charakterze właściciela.

W przypadkach, gdy w odniesieniu do tej samej posiadłości gruntowej istnieje równocześnie osoba posiadająca formalny tytuł własności i osoba korzystająca z gruntu w charakterze właściciela, oraz w innych wątpliwych przypadkach — za posiadacza uważa się tę osobę, która faktycznie korzysta z gruntu w charakterze właściciela,

2) podatkową jednostkę zbiorową na obszarze województw środkowych i wschodnich. W imientu tej jednostki występuje sołtys oraz dwóch członków, wybranych przez radę gromadzką (zebranie gromadzkie).

(3) Za „miejscowość“, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się gromadę, gminę wiejską, jeżeli składa się ona z jednej tylko miejscowości, oraz miasto.

§ 3. (1) Za „podatkową jednostkę zbiorową“ na obszarze województw środkowych i wschodnich, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się ogólny obszar gruntów, położonych w jednej miejscowości, od których należny państwowy podatek gruntowy wymierzany jest obecnie nie dla oddzielnych właścicieli, lecz dla ogółu lub części właścicieli gruntów tej miejscowości, rozkładu zaś sumy należnego podatku pomiędzy tych właścicielii dokonywa zebranie gromadzkie lub zebranie właścicieli gruntów. Nie uważa się jednak za podatkową jednostkę zbiorową gruntów, wchodzących w skład tych obecnych podatkowych jednostek zbiorowych, co do których przeprowadzone zostało scalenie na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) lub poprzednio obowiązujących przepisów, albo — które zostały włączone do granic administracyjnych miast.

(2) Posiadacze gospodarstw, wchodzących w skład podatkowych jednostek zbiorowych, mogą złożyć do powiatowej komisji klasyfikacyjnej wniosek na piśmie o traktowanie ich gruntów, jako od-

rębnej posiadłości gruntowej, pod warunkiem dołączenia do tego wniosku planów pomiarowych swych gruntów, sporządzonych przez mierniczego przysięgłego w sposób umożliwiający wkreślenie posiadłości na planie miejscowości (§ 31). Przepis powyższy stosuje się również do posiadaczy części gospodarstw, wykazanych jako całość na planach klasyfikacyjnych, sporządzonych w związku z przebudową ustroju rolnego; w tych przypadkach zamiast planu pomiarowego wydzielonej części może być dołączony do wniosku odrys lub wyciąg z odrysu planu klasyfikacyjnego, sporządzonego w związku z przebudową ustroju rolnego, z wkreśleniem na nim granicy wydzielonej części.

§ 4. (1) Za „większą własność gruntową", w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się:

1) w województwach zachodnich, południowych i środkowych, gospodarstwa o łącznym obszarze ponad 50 ha,

2) w województwach pozostałych, gospodarstwa o łącznym obszarze ponad 100 ha, bez względu na kategorje gruntów, wchodzących w skład tych gospodarstw.

(2) Za „mniejszą własność gruntową" uważa się gospodarstwa pozostałe.

Władze klasyfikacyjne i ich właściwość.

§ 5. Władzami klasyfikacyjnemi są:

1) powiatowe komisje klasyfikacyjne,
2) wojewódzkie komisje klasyfikacyjne,
3) Główna Komisja Klasyfikacyjna.

Powiatowe komisje klasyfikacyjne.

§ 6. Powiatowe komisje klasyfikacyjne dokonywają klasyfikacji gruntów, z wyjątkiem gruntów, stanowiących własność Państwa.

§ 7. (1) Na obszar każdego powiatu, łącznie z objętemi jego granicami powiatami miejskiemi, tworzy się jedną powiatową komisję klasyfikacyjną. Dla obszaru m. st. Warszawy tworzy się jedną powiatową komisję klasyfikacyjną.

(2) Powiatowa komisja klasyfikacyjna czynna jest przy urzędzie skarbowym. Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji klasyfikacyjnej, znajduje się kilka urzędów skarbowych, urząd, przy którym komisja jest czynna, wyznacza dyrektor izby skarbowej.

§ 8. (1) Przewodniczącym powiatowej komisji klasyfikacyjnej jest naczelnik tego urzędu skarbowego, przy którym komisja jest czynna.

(2) Przy powiatowej komisji klasyfikacyjnej czynnych jest po jednym lub więcej klasyfikatorze i mierniczym, powołanych przez dyrektora izby skarbowej.

§ 9. (1) Jeżeli na obszarze powiatowej komisji klasyfikacyjnej znajdują się miasta wydzielone, przewidziany w art. 7 skład komisji ulega na podstawie art. 10 zmianom następującym:

1) oprócz dwóch członków i zastępców, powołanych z listy, przedstawionej przez radę powiatową, powołuje urząd skarbowy jeszcze po dwóch członków i zastępców z listy, przedstawionej przez radę miejską każdego miasta wydzielonego;

2) członkowie ci i zastępcy powinni pochodzić z grona miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego;

3) w posiedzeniach komisji biorą oni udział tylko wówczas, gdy przedmiotem obrad są sprawy, dotyczące gruntów odnośnego miasta. W tych przypadkach nie biorą udziału w posiedzeniach komisji członkowie i zastępcy, powołani z listy rady powiatowej;

4) przepis ust. (1) art. 7, stanowiący, że jeden członek i zastępca powinni być przedstawicielami większej, a jeden członek i zastępca — mniejszej własności gruntowej, nie stosuje się do członków i zastępców, powoływanych z list rad miejskich miast wydzielonych.

(2) W skład powiatowej komisji klasyfikacyjnej na obszar m. st. Warszawy wchodzą jako przedstawiciele miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego dwaj członkowie i ich zastępcy, powołani przez urząd skarbowy z listy, przedstawionej przez organ stanowiący gminy m. st. Warszawy. Przepisy pkt. 2) i 4) ust. (1) mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 10. Na obszarze województwa śląskiego kandydatów na członków i zastępców powiatowych komisyj klasyfikacyjnych — z pośród płatników państwowego podatku gruntowego, przedstawia rada wojewódzka.

§ 11. (1) W celu utworzenia powiatowej komisji klasyfikacyjnej urząd skarbowy zwraca się pisemnie:

1) do właściwej izby rolniczej — o wyznaczenie dwóch delegatów na członków komisji i dwóch na zastępców członków,

2) do związku samorządu terytorjalnego — o przedstawienie listy kandydatów na członków komisji i zastępców członków, z pośród miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego. Przedstawiona lista powinna zawierać co najmniej po czterech kandydatów na członków i ich zastępców, przyczem połowa powinna być przedstawicielami większej, połowa zaś mniejszej własności gruntowej.

(2) O powołaniu na członków komisji lub ich zastępców zawiadamia naczelnik urzędu skarbowego osoby powołane oraz właściwy związek samorządu terytorjalnego.

§ 12. (1) Członkami i zastępcami członków powiatowych komisyj klasyfikacyjnych, o ile chodzi o osoby delegowane przez samorząd gospodarczy lub powołane z list przedstawionych przez związki samorządu terytorjalnego, mogą być tylko obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli 30 rok życia, korzystają w pełni z praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa skarbowe, zagrożone karą pozbawienia wolności.

(2) Członkowie i zastępcy członków powiatowych komisyj klasyfikacyjnych, delegowani przez izby rolnicze oraz powołani z listy przedstawionej przez związki samorządu terytorjalnego, powinni posiadać wykształcenie rolnicze lub długoletnią praktykę rolniczą oraz w miarę możności doświadczenie w dziedzinie klasyfikacji gruntów.

(3) W razie delegowania przez izbę rolniczą osób nieposiadających, przewidzianych w ust. (1)

kwalifikacyj, naczelnik urzędu skarbowego zwraca się do izby rolniczej z żądaniem delegowania innych osób na członków i zastępców członków.

§ 13. (1) Mandat członka (zastępcy członka) powiatowej komisji klasyfikacyjnej, delegowanego przez izbę rolniczą oraz powołanego z listy związku samorządu terytorjalnego, gaśnie:

(1) w razie nieprzybycia bez należytego usprawiedliwienia na trzy kolejne posiedzenia komisji.

2) w razie utraty warunków piastowania mandatu, określonych w ust. (1) § 12,

3) w odniesieniu zaś do członków powołanych z listy związku samorządu terytorjalnego ponadto, gdy członek (zastępca członka) przestał być płatnikiem państwowego podatku gruntowego w okręgu komisji.

4) w razie zmiany w obszarze gospodarstwa posiadanego przez członka (§ 4), wskutek której członek traci charakter przedstawiciela większej lub mniejszej własności gruntowej.

(2) O wygaśnięciu mandatu członka lub zastępcy członka powiatowej komisji klasyfikacyjnej orzeka postanowieniem przewodniczący komisji.

(3) Od postanowienia przewodniczącego powiatowej komisji klasyfikacyjnej służy zażalenie do przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu postanowienia.

(4) W razie niewłaściwego spełniania przez członka (zastępcę członka) komisji z ramienia samorządu gospodarczego lub terytorjalnego swych obowiązków, Minister Skarbu na wniosek przewodniczącego powiatowej komisji klasyfikacyjnej, poparty uchwałą wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, może pozbawić go mandatu.

§ 14 (1) W razie wygaśnięcia (utraty) mandatu członka (zastępcy członka) powiatowej komisji klasyfikacyjnej, powołanego z listy przedstawionej przez związek samorządu terytorjalnego, powołuje się nowego członka (zastępcę członka) w trybie przewidzianym w paragrafach poprzednich, przyczem nowa lista kandydatów powinna obejmować na miejsce każdego ustępującego członka (zastępcy członka) co najmniej podwójną ilość kandydatów.

(2) W razie wygaśnięcia (utraty) mandatu członka (zastępcy członka), delegowanego przez izbę rolniczą, ta ostatnia powinna delegować innego członka (zastępcę członka), przyczem przepisy paragrafów poprzednich mają odpowiednie zastosowanie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 62 z dnia 18 sierpnia 1936 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 sierpnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w sprawie wykonania ustawy o paszportach.

Na podstawie art. 1 ust. 3 oraz art. art. 12 i 26 ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 404) zarządzam co następuje:

§ 1. Paszportem w rozumieniu art. 1 ustawy o paszportach jest dokument wydawany obywatelom polskim uprawniający w terminie swej ważności do udawania się i przebywania w kraju lub w krajach, wymienionych w tym dokumencie.

§ 2. Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne oraz paszporty zbiorowe będą wydawane na drukach, przygotowanych według wzorów Nr. 1, 2, 3 i 4, podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia,

§ 3. (1) Osoby ubiegające się o paszport zwyczajny, powinny przedłożyć poświadczenie zamieszkania w okręgu władzy, u której złożono podanie o paszport oraz udowodnić swą tożsamość i obywatelstwo polskie.

(2) Do podania o paszport należy dołączyć dwie jednakowe fotografie osoby, dla której paszport ma być wystawiony, o rozmiarze około $4^1/_2 \times 6$ cm, przedstawiające dokładnie twarz bez nakrycia głowy i pozwalające na stwierdzenie w sposób niewątpliwy tożsamości przedstawionej na nich osoby.

(3) Osoby, pozostające w czynnej służbie wojskowej, jak również ci spośród podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, którzy w myśl § 427 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 757) muszą w razie zamierzonego wyjazdu za granicę, uzyskać zezwolenie władz wojskowych, powinni dołączyć do podania o paszport uzyskane zezwolenie tych władz.

(4) Osoby, wyjeżdżające za granicę w celach emigracyjnych powinny oprócz dokumentów, o których mowa w ustępach (1), (2) i (3), przedstawić zaświadczenie wydane w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799).

§ 4. Władza, przyjmująca podanie o paszport, może zwolnić od przedstawiania dowodów, wymienionych w § 3 ust. (1), jeżeli dane, o których mowa w tych przepisach, są władzy znane lub wynikają niewątpliwie z innych okoliczności.

§ 5. Kraje, na które paszport jest ważny, oznacza władza, wystawiająca paszport w odpowiedniej rubryce książeczki paszportowej (paszportu zbiorowego) przez wypisanie kraju, do którego wyjazd ma nastąpić lub też przez określenie wyrazami: „wszystkie kraje w Europie i poza Europą".

§ 6. Paszport może być wydany osobie interesowanej po uprzednim uiszczeniu opłaty, obliczanej według postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 7. (1) Paszport zwyczajny z jednomiesięcznym terminem ważności, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 13 ust. (1) ustawy o paszportach, podlega opłacie w wysokości 80 zł. Taką samą opłatę pobiera się za każdy następny miesięczny okres ważności paszportu z wyjątkami, przewidzianymi w art. 13 ust. (2) ustawy o paszportach.

(2) Za okresy miesięczne uważa się miesiące kalendarzowe. Jeżeli jednak początkowy okres nie odpowiada pierwszemu dniu miesiąca kalendarzowego, wówczas okres trzydziestu dni uważa się za okres miesięczny. Rozpoczęty okres miesięczny liczy się za cały.

(3) Zą początek okresu miesięcznego uważa się datę wystawienia paszportu.

(4) Jeżeli ustawa o paszportach nie stanowi inaczej (art. 13) ust. (1)), osoby, dopisane do paszportu zwyczajnego (art. 8), powinny uiścić opłatę za paszport w myśl przepisów ustępów: (1) i (2).

§ 8. W przypadkach wystawienia paszportu zbiorowego, każda osoba, wpisana do takiego paszportu, obowiązana jest uiścić opłatę w wysokości 25 zł za miesięczny okres ważności, z wyjątkiem osób, nie mających ukończonych 13 lat (art. 13 ust. (1) pkt. 4 ustawy o paszportach). Przepisy § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Oprócz opłat, określonych w §§ 7 i 8 niniejszego rozporządzenia oraz opłat stemplowych, należnych od podania i załączników, osoby, otrzymujące paszporty, obowiązane są również do zwrotu kosztów blankietów paszportowych, a to za paszport zwyczajny w wysokości 1 zł a za paszport zbiorowy 0,10 zł.

§ 10. Wystawianie paszportów zwyczajnych i przedłużanie ich ważności należy w kraju do powiatowych władz administracji ogólnej (starostów, dyrektorów policji, Komisarza Rządu m. Gdyni) właściwych ze względu na miejsce zamieszkania strony (§ 3 ust. 1), za granicą do właściwych urzędów konsularnych (dyplomatycznych), a na obszarze W. M. Gdańska do Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku.

§ 11. (1) Paszporty zwyczajne mogą być wydawane w drodze wyjątku przez inną powiatową władzę administracji ogólnej za zgodą wojewody w razie zamierzonego wspólnego wyjazdu za granicę grupy osób, dla których wystawienie paszportów przez władze miejscowo właściwe byłoby zbyt utrudnione, a w szczególności mogłoby spowodować zwłokę, udaremniającą osiągnięcie celu wspólnej podróży. Również w przypadkach, gdyby zwłoka w wydaniu paszportu groziła niebezpieczeństwem dla życia albo też mogła spowodować dla osoby interesowanej inną poważną szkodę, paszport może być wydany według swobodnej oceny tych okoliczności przez władzę miejscowo niewłaściwą.

(2) O wydaniu paszportu (ust. (1) należy powiadomić niezwłocznie władzę właściwą w myśl § 10.

§ 12. (1) Paszporty zbiorowe będą wydawały w kraju władze, wskazane w zezwoleniu Ministra Spraw Wewnętrznych, o którym mowa w art. 6 ust. (1) i (2) ustawy o paszportach a za granicą urzędy konsularne (dyplomatyczne), na obszarze zaś W. M. Gdańska Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku.

(2) Osoby, które będą wpisane do paszportu zbiorowego, powinny dostarczyć zaświadczenia władzy miejscowo właściwej o braku przeszkód do wpisania ich do paszportu zbiorowego.

§ 13. (1) Ważność paszportu zwyczajnego może być przedłużana zarówno przez miejscowo właściwe powiatowe władze administracji ogólnej, jak również przez urzędy konsularne (dyplomatyczne) a na obszarze W. M. Gdańska przez Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku.

(2) Przedłużenie ważności paszportu zwyczajnego jest równoznaczne z wystawieniem nowego paszportu i podlega opłatom, przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem zwrotu kosztów blankietu określonych w § 9.

§ 14. (1) W miejsce zniszczonego paszportu może być wydany nowy paszport przy zastosowaniu zwyczajnego postępowania, jednak bez pobierania opłat przewidzianych w §§ 7 i 8, jeżeli nowy paszport wystawiony zostaje na termin określony w paszporcie zniszczonym.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również w przypadkach zagubienia paszportu, z tym jednak, że osoba interesowana obowiązana jest na koszt własny ogłosić o zagubieniu paszportu w jednym z pism codziennych, wskazanych przez władzę.

(3) W przypadkach przewidzianych w ustępach (1) i (2) osoba interesowana obowiązana jest do zwrotu kosztów blankietu w wysokości przewidzianej w § 9.

§ 15. Dla celów ewidencyjnych i statystycznych może być wprowadzony obowiązek dołączania do paszportów specjalnych kartek statystycznych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 sierpnia 1936 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 63 z dnia 20 sierpnia 1936 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna 1 **zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.